

Psalm 107

Luther noemde de Psalmen een heils apotheek voor alle christenen.

Boven Psalm 107 staat in hoofdletters:
HET VIJFDE BOEK: PSALM 107-150

Zoals de vijf boeken van Mozes, die de Tora genoemd worden, uit 5 boeken bestaan, bestaan ook de Psalmen uit vijf boeken, uit vijf delen.

Niet alle psalmen zijn door David gemaakt. Boven Psalm 90 staat: *Een gebed van Mozes, de man Gods.* en de psalmen 73 t/m 83 zijn door Asaf gemaakt.

Asaf was het hoofd van een Levitisch zanger geslacht.

Maar nu gaat het over Psalm 107

Deze prachtige psalm beschrijft de nood en de uitredding van vier groepen mensen:

- de verdwaalde woestijnreizigers 4 t/m 9
- de gevangenen 10 t/m 16
- de zieken 17 t/m 22
- en de zeelieden 23 t/m 32.

Daarna (in 33 t/m 43) hoe God de natuur gebruikt en dingen beschikt om mensen tot inkeer te brengen.

In deze psalm keren twee verzen telkens als een refrein terug namelijk de verzen 6 en 8

6 Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid en Hij redde hen uit hun angsten.

8 Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen.

Dat lezen we ook in 13 en 15; 19 en 21; en 28 en 31.

De psalmdichter wil duidelijk maken, hoeveel reden er is, om God te danken voor zijn uitredingen. Er staat ook boven deze Psalm: God redt uit allen nood.

We beginnen met de verzen 1 t/m 3 toegepast op de ballingen, die waren teruggekeerd uit Babel:

1 Looft de Here, want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

2 Dat de verlost des Heren zo spreken, die Hij uit de macht van de tegenstander heeft verlost.

3 En uit de landen heeft verzameld, van het oosten en van het westen, van het noorden en van de zee.

Waarom wordt hier niet genoemd het zuiden maar de zee? Omdat in deze Psalm ook geschreven wordt over de zeelieden, die behouden thuis komen, nadat zij in hun nood tot de Heere geroepen hadden.

We beginnen met de eerste groep: De verdwaalde woestijn reizigers 4 t/m 9

4 Er waren er, die dwaalden in de woestijn, op een eenzame weg, een stad ter woning vonden zij niet;

5 Hongerig waren zij, ja dorstig, hun ziel vermachtte in hen.

6 Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid, en Hij redde hen uit hun angsten;

7 Hij deed hen treden op een effen weg om te gaan naar een stad ter woning.

8 Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensinkinderen,

9 Omdat Hij de dorstende ziel heeft ge-laafd en de hongerende ziel met het goede vervuld.

Waarom dwaalden zij in de woestijn? Omdat ze van de rechte weg waren afgeweken. Ze waren eenzaam, hongerig en dorstig.

Maar toen zij zich verootmoedigden en tot de Heere riepen in hun benauwdheid, redde de Heere hen uit hun angsten en deed hen op een effen weg gaan. Ze waren weer op koers naar Jeruzalem.

Zo gaat het ook ons! Wijken we van de rechte weg af, dan zullen wij gebrek lijden aan geestelijk goed maar verootmoedigen wij ons, dan redt de Heere ons uit.

De gevangenen: de verzen 10 t/m 16

10 Er waren er, die in donkerheid en diepe duisternis zaten, gebonden in ellende en ijzer.

Als gevangenis werd doorgaans een donkere, onderaardse ruimte gebruikt. En waarom zaten ze in die gevangenis? Dat zegt ons vers 11:

11 Omdat zij de woorden Gods hadden weerstreefd en de raad des Allerhoogsten versmaad,

En wat deed de Heere toen om ze om de rechte weg te willen brengen? Vers 12:

12 Had Hij hun hart door moeite vernederd; zij struikelden, en er was geen helper.

Het vernederen en struikelen was dus een werk van God. Met als doel, dat zij zich zouden bekeren en zouden gaan roepen tot God. Dat lezen we dan ook in vers 13:

13 Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid, en Hij verloste hen uit hun angsten;

En als we ons bekeren en gaan roepen tot God, dan gaat God aan het werk:

14 Hij voerde hen uit donkerheid en diepe duisternis en verscheurde hun banden.

15 Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensinkinderen,

Ook hier weer het loven van God om zijn goedheid en om zijn wonderen aan de mensinkinderen. De gevangenen werden verlost uit hun gevangenis! Vers 16:

16 Omdat Hij koperen deuren heeft verbroken en ijzeren grendels verbrijzeld.

De zieken (de verzen 17 t/m 22):

17 Er waren dwazen, die wegens hun zondige wandel en wegens hun ongerechtigheden gepijnigd werden.

Niet alle ziekte is de oorzaak van zonde en ongerechtigheid, maar in dit geval wel.

18 Hun ziel gruwde van elke spijsze, zij waren de poorten des doods nabij.

19 Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid, en Hij verloste hen uit hun angsten;

En als ze dan tot de Heere roepen in hun benauwdheid dan verlost de Heere hen uit hun angsten. Maar ook vers 20 staat daar als een verwijzing naar Gods beloften over genezing:

20 Hij zond zijn woord, Hij genas hen en deed hen aan de groeve ontkomen.

Er staat immers ook in Spreuken 4:20/22:

Mijn zoon, sla acht op mijn woorden, neig uw oor tot mijn uitspraken; laat ze niet wijken uit uw ogen, bewaar ze diep in uw hart. Want zij zijn leven voor wie ze vinden, genezing voor hun ganse lichaam.

21 Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de menskinderen;

God is nog steeds een God van wonderen. En zij die genezing ervaren hebben, loven Hem om zijn goedheid en zijn wonderen aan menskinderen.

22 Dat zij lofoffers offeren en zijn werken met gebubel vertellen.

Als men van ziekte hersteld is, offert men lof en wie een wonder heeft ervaren, vertelt het met gebubel.

De zeelieden:

23 Er waren er, die met schepen de zee bevoeren, die handel dreven op de grote wateren.

Die schepen van vroeger waren houten zeilschepen. Als de wind gunstig was, voeren ze weg van de ene naar de andere havens om handel te drijven.

24 Zij zagen de werken des Heren en zijn wonderen in de diepte.

Wie de zeeën bevaren, zien de werken des Heren in de schoonheid van zonsondergang en opgang; in het zien van dolfijnen en vliegende vissen. En in de tropische wateren is de onderwaterwereld ongekend schoon.

25 Hij sprak en deed een stormwind opsteken, die haar golven omhoog hief;

En dan spreekt God en begint het hard te waaien. Een stormwind en de golven worden opgezweept.

26 Zij rezen ten hemel, zonken neer in de waterdiepten, hun ziel verging van ellende;

Het scheepje rijst omhoog en davert naar beneden en slingert ook heen en weer. Sommigen worden zeeziek en voelen zich ellendig.

27 Zij tuimelden en wankelden als een beschonkene, al hun wijsheid werd ver-slonden.

Men wankelt heen en weer en tuimelt soms naar voren door die ruwe en hoge golven. Men gaat zijn kleinheid en nietigheid be-suffen en dat is juist ook de bedoeling.

In de benauwdheid gaat men tot de Here roepen.

28 Toen riepen zij tot de Here in hun benauwdheid, en Hij voerde hen uit hun angsten;

God is getrouw, die niet zal gedogen dat gij boven vermogen verzocht wordt, maar Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij er tegen bestand zijt. (1 Cor. 10:13).

29 Hij maakte de storm tot een zacht suizen, zodat de golven stil werden.

30 Zij verheugden zich, omdat die tot rust kwamen, en Hij leidde hen naar de haven van hun begeerte.

De haven is het beeld van rust en veiligheid. Na een tijd van ellende was er verheuging; de storm was ten einde.

31 Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de men-skinderen;

32 Dat zij Hem verhogen in de gemeente des volks, en Hem loven in de raad der oudsten.

Hem verhogen in de gemeente en Hem loven in het bijzijn van de oudsten.

En nu volgt het afsluitende gedeelte van deze mooie Psalm namelijk de verzen 33 t/m 43:

33 Hij maakt stromen tot een woestijn en waterbronnen tot een dorstig land;

34 Vruchtbaar land tot zoute grond wegens de boosheid van wie daar wonen;

God laat dus dingen gebeuren om mensen tot inkeer te brengen, zodat ze Hem gaan zoeken: Hij maakt stromen tot een woestijn en laat waterbronnen uitdrogen enz.

En dan volgen de verzen 35 t/m 38 waarin God de "hongerigen" zegent. In het oude verbond zegent God met aardse zegeningen; in het nieuwe verbond zegent de Heer ons met geestelijke zegeningen zoals Jezus ook zei in Mt. 5:6 waar staat:

Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Maar ook heeft Hij gezegd in Mt. 6:33

Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.

35 Hij maakt de woestijn tot een waterpoel en dorstige grond tot waterbronnen.

36 Hongerigen doet Hij daar wonen, zij stichten er een stad ter woning,

37 Zij bezaaien akkers en planten wijngaarden, die vrucht als opbrengst opleveren.

38 Hij zegent hen, zodat zij zeer talrijk worden, en hun vee laat Hij niet verminderen.

Maar als zij zich verhogen of verheffen, dan vernedert de Heere hen weer om hen op de goede weg terug te brengen:

39 Dan verminderen zij en zinken weg door de druk van rampspoed en kommer.

40 Over de edelen giet Hij schande uit, Hij doet hen ronddolen in ongebaande wildernis.

41 Maar de arme beschermt Hij tegen verdrukking en maakt geslachten talrijk als een kudde.

42 De oprechten zien het en verheugen zich, alle onrecht sluit de mond.

Tot slot keert nog eenmaal het refrein van deze Psalm terug, ingeleid door een vraag:

*43 Wie is wijs?
Hij lette op deze dingen, laat men acht slaan op de gunstbewijzen des Heren*

En het telkens terugkerend refrein uit Psalm 107 is:

Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen.

Wij mogen een goede en wijze God dienen. Laten wij Hem loven om zijn goedheid en om zijn beschikkingen, zijn wonderen aan de mensenkinderen.